

ДА ЖИВЕЕШ В СЪВЪРШЕНАТА БОЖИЯ ВОЛЯ

Дейвид Уилкерсън

23 Март 2009

Ние християните се борим страшно много, за да разберем Божията воля за нашия живот. Когато веднъж повярваме, че сме я разбрали, работим здраво, за да я видим изпълнена в живота си.

Убеден съм, че всичко това може да се превърне в най-голямата ни битка. А тя се ожесточава, когато попаднем в ужасни обстоятелства.

Много християни просто не могат да се примирят с мястото, на което са в момента. Животите им са обременени от сериозни проблеми. За някои хора бремето е продължително заболяване. За други това е спасен близък човек. А в момента, за все по-голям брой християни битката е финансовата криза. Много малко вярващи приемат, че такова бреме може да е част от съвършената Божия воля за живота им.

Наскоро няколко души ми писаха и ме попитаха защо проповядвам толкова много за проблемите и мъките на хората в Христовото тяло. Очевидно авторите на тези писма вече са сред онези, които се нуждаят от изцелителното Божие слово.

Но истината е, че множество скъпоценни Божии деца преживяват тежки времена в момента и са объркани, защото не могат да схванат защо Господ позволява да продължават тези ужасни изпитания. Много от тези светии усилват агонията си, убеждавайки себе си, че са направили нещо, което да ги извади от Божията воля.

Америка и някои други народи в момента преживяват гнева на всемогъщия Бог.

Никой човек днес не може да се съмнява, че преживяваме трудности и опасности, които досега не са били познати на тази земя. Като християни, ние вярваме, че в такова време църквата на Исус Христос постига най-доброто си състояние. Проповядваме, че живота ни трябва да е знак за надежда сред това голямо разместване на пластове, като доказваме способността на Христос да пази хората Си при всички обстоятелства. И се насърчаваме един друг във вяра, надежда и като се държим за Божиите обещания.

От своя страна, аз пращам послание след послание, окуражавайки вярата и постоянството по време на изпитания. Предупреждавал съм и за последствията от неверието в такива времена. Много християни отговарят, че са били подпомогнати и окуражени във вярата си.

Като проповедник на Евангелието, аз знам, че цялата вяра и надежда трябва да разполагат с основна истина, върху която да се развиват. Коя е тя? Просто това: трябва да знам и вярвам, че съм в съвършената Божия воля – точно сега, на това място и в това време.

Просто казано – няма значение в какви условия се намирам, дали времето е слънчево или пък страдам, дали съм богат или беден, болен или здрав, в затвора или свободен – аз трябва да вярвам, че се намирам в центъра на съвършената Божия воля за моя живот. Приемам, че стъпките ми са ръководени от Господ.

Лично аз се идентифицирам с Павел – доволен съм в каквото и състояние да се намирам.

Благодаря на Бог за примера на Павел. Този верен апостол знаеше как да се радва и в благословения и по време на беда. Нямаше значение външното му състояние и колко притискащи бяха обстоятелствата, Павел винаги знаеше, че е в центъра на съвършената Божия воля.

Той написа много от посланията си до църквите докато беше заключен в тясна затворническа килия, завързан, презрян, отделен от вярващите и от цялото служение. Говорете ми за болезнени житейски условия. Въпреки това, Павел никога не каза, че е затворник на обстоятелствата си, но наричаше себе си „затворник на Христос“.

В посланието си към колюсяните, Павел изразява желанието си за всички светии, които страдат: „Затова и ние от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да молим от Бога да се изпълните с познаването на Неговата воля чрез пълна мъдрост и духовно разбиране, а да живеете достойно за Господа и да Му бъдете във всичко угодни, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога, подкрепяни с пълна сила според мощта на Неговата слава, за да издържите и дълготърпите всичко с радост” (Колосяни 1:9-11).

Невероятно – Павел писа тези думи на надежда докато беше в затвора. Всъщност, те дойдоха по време на най-дългото му заточение, вероятно в Кесария, когато нямаше надежда да бъде освободен. Доколкото му беше известно, щеше да стои там с години, вероятно до края на дните си.

Ясно е, че Павел се беше примирил с болезнените си обстоятелства.

Никъде в този пасаж не виждаме Павел да се съмнява в Господ. Апостолът разбираше изцяло Божията воля и беше приел обстоятелствата си като Господната воля за живота си в момента. И така, Павел победоносно писа до колосяните: „О, само да можехте да достигнете до пълното духовно разбиране на Божията воля за вас.”

Можете ли да си го представите? Павел е в пълно изгнаничество, без да има свобода в нещо. Въпреки това, той каза: „за да живеете достойно за Господа и да Му бъдете във всичко угодни, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога”.

По това време мнозина, които познаваха ситуацията на Павел в църквата го съжаливаха. Те си мислеха, че той вече няма да е полезен за Бог. Гледаха на него като отрязан, безпомощен да направи нещо за напредъка на Божието царство. А всъщност той растеше във всяко духовно знание, в живота и в истината.

Неотдавна един чудесен млад християнин изля безпокойството си пред мен. Той каза: „Чувствам призив от Господ да работя с младежи и деца. Но всички врати на служението продължават да се затварят пред мен. Моля се да се отворят други, но Бог изглежда не чува вика ми. Чувствам се толкова безполезен и затворен в обстоятелствата.

В момента служа само веднъж в седмицата. Помагам в служението в един от бедните райони. Служа като по-големия брат на сина на проповедника, защото баща му е много болен. Но това е всичко. Трябва да вярвам, че Бог има нещо повече за мен.”

Когато чух това, казах на младежа: „Искам да разбереш нещо: това, което правиш сега, е по-ценно за Господ, отколкото ако проповядваше на хиляди хора на някой стадион. Да си полезен за Него няма нищо общо с цифрите.

Ти играеш роля в спасението на сина на този проповедник. Върви и бъди приятел на онези бедни деца, които Бог ти е дал. Бъди доволен на това място и в това време. И знай, че живееш в съвършената Божия воля, защото си верен в малкото.”

Кажете ми, християнино, спокоен ли си в настоящата си ситуация? Можеш ли да повярваш, че Бог извършва съвършеното Си дело в теб във всички обстоятелства? Ако не можеш, ще станеш неспокоен, обезнадежден и в края на краищата ще се ядосаш на Бог. Ще се закоравиш и ще се огорчиш.

Петър пише: „Затова и тези, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създател, като вършат добро” (1 Петрово 4:19). Павел също съветва: „За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христос Исус” (1 Солунци 5:18).

Да живееш в съвършената Божия воля може да ти донесе „угнетение отвсякъде“.

Павел пише: „Угнетявани сме отвсякъде... в безизходица сме... гонени сме, но не сме изоставени; поваляни сме, но не сме унищожени“ (2 Коринтяни 4:8-9).

„Гнет от всички страни“, можеш ли да се идентифицираш с тази фраза? Може би това преживяваш в момента - физическа болка, материални или финансови проблеми, притесняваш се за децата си. Живота понякога може да е напълно съкрушителен.

Истината е, че е възможно да си в съвършената Божия воля и все пак понякога да си отчаян. Може да се намираме в самия център на Неговата воля, а пак да сме объркани, притеснени и преследвани.

Някои християни са живели с проблеми толкова дълго, че си мислят: „Това не може да е от Бог. Твърде тежко е за издържане. Страданията и изпитанията ми продължават твърде дълго и се чувствам напълно изоставен с тях. Господ трябва да ме наказва за старите ми грехове. Няма друго обяснение.“

Павел ни дава три чудесни истини, към които той се придържаше, и които не му позволиха да се отчае:

1. „Дори и да тлее нашият външен човек, пак вътрешният всеки ден се подновява“ (2 Коринтяни 4:16).

Чуйте истината, която ни казва Павел: „Да, многото ми проблеми и изпитания са изтощили външното ми тяло. Плътта ми изостава, но в същото време се случва нещо чудесно в душата ми. Всичко това е добро за мен - раста в познанието си за Господ и пътищата Му.“

Павел знаеше, че живее в съвършената Божия воля. Той разбра, че всичките му изпитания не се случват, защото е подложен на Божия гняв. Напротив, той знаеше по-добре от всякога, че е много обичан от Господ.

Накратко – Павел беше приел настоящото си положение и се учеше на търпение: „Защото се нуждаете от търпение, така че след като извършите Божията воля, да получите обещаното“ (Евреи 10:36).

2. Павел спря да гледа към временното и вместо това се фокусира върху вечното.

Помислете за думите му: „Защото нашата временна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна пълна слава за нас, които не гледаме на видимите, а на невидимите неща; защото видимите са временни, а невидимите – вечни” (2 Коринтяни 4:17-18).

Павел ни казва: „Спри да се взираш в проблемите си. Не се фокусирай върху нещата, които идват върху тази земя. Всички те ще преминат. Проблемите ти не означават нищо в светлината на вечната слава, която очаква Божиите хора. Една секунда в Неговия рай и няма да си спомняш нищо от това.”

За Христос пише: „...който заради предстоящата Му радост издържа кръста, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол” (Евреи 12:2). „А когато започне да става това, се изправете и повдигнете главите си, защото изкуплението ви приближава” (Лука 21:28).

3. Според Павел, когато има „беди отвсякъде”, когато се приближават тъмнината и несигурността, Бог заповядва на велика светлина да озари сърцата ни.

Тук Павел говори за славно проявление на познанието за славата на Христос, което идва при нас в изпитанията ни: „Защото Бог, който е казал на светлината да изгрее от тъмнината, е Този, който е огрял в сърцата ни, за да даде светлината (откровението) на познанието на Божията слава в лицето на Иисус Христос” (2 Коринтяни 4:6). Павел описва свежо откровение за Божията слава в лицето на Христос.

Когато Павел получи това откровение, той беше в затвора без пукната пара. Но изведнъж живота му се промени. Въпреки че се хранеше с оскъдната затворническа храна, той беше оживен от свежо откровение за Христовата слава, която приемаше ежедневно.

Павел не обвини Бог за това, че го наказва по това време. Той никога не се съмняваше в Божията воля. Защо? Небето се беше отворило за него. Докато Павел гледаше Христовата слава, той се променяше ежедневно „от слава в слава” (3:18).

Какво представлява славата на Христос и как може да я видим?

Самата мисъл за Христовата слава е съкрушителна. Тя е описана като силата и величието на Господ, Неговата власт и блясък, голямото АЗ СЪМ.

Проблемът е, че не мога да проумея нищо от това. Човешкият ми ум просто не е в състояние да разбере такова величие.

През последните седмици молих Господ да закотви сърцето ми в това време на зъл прилив. Търсех Го за слово, което да ми даде мир сред всички тези лоши новини.

Чух Святия Дух да ми прошепва: „Дейвид, виж славата на Христос. Това ще те закотви в мир.”

„Благодаря Ти, Господи” – молех се аз. „Но какво всъщност е славата на Христос?”

За мен славата Му се свежда до едно нещо, което трябва да разбере: загриженост. Това е нещо повече от Христовата добрина. Това е загриженост, последвана от нежна загриженост.

Това може да е само една страна от Неговата слава. Но така трябва да виждаме Христос – абсолютно отражение на небесния Отец, Който е загрижен, нежен, любящ и мил с децата Си.

Павел гледаше Христовата слава всяка сутрин.

Този толкова изстрадал Божий слуга много често се събуждаше притеснен. Беше унил и загрижен безброй пъти. Но Павел накара душата си да погледне нагоре, така че да види Христовата слава – милостта и загрижеността на личността на Христос. Когато Павел правеше това, Святия Дух подновяваше силата му да посрещне всеки ден.

Еремия написа това пророчество: „А който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава Мен, че Аз съм ГОСПОД, който върша милост, правосъдие и правда на земята, защото в това имам благоволение” (Еремия 9:24).

Забележете, че първото от списъка с неща, в които благоволи Бог е милостта. Посланието Му към нас е ясно: призвани сме към слава в милостта Му.

Давид свидетелства в Псалми: „Всичките Твои вълни и Твои развълнувани води преминаха над мен. ГОСПОД ще заповяда милостта Си през деня и песента Му ще бъде с мен през нощта — молитва към Бога на моя живот” (Псалми 42:7-8).

Ако Исус Христос е твоя Господ, Той е заповядал светлината на милостта Му да озари душата ти.

Христовата слава – тази нежна милост, която свети в сърцата ни, когато се молим и четем Словото Му – ни променя „от слава в слава”, в образа на Христос. И откровението за любовта, състраданието и грижите, които получаваме от Него трябва да греє от нас за другите.

Това откровение ежедневно расте в нас „чрез Господния Дух”. Всъщност, Святия Дух ни води към Христовата слава. Той греє в нас и ни променя чрез всички обстоятелства. Най-накрая Той ни показва как да греєм със загрижената Му милост за другите, които са в нужда.

Питам те: какво произвеждат настоящите ти обстоятелства в теб и за теб? Христовата сладост греє ли от теб? Молиш ли Святия Дух да ти даде очи да видиш болките и нуждите на другите? Това е промяната, за която Павел каза, че се случва у нас чрез Божия Дух.

Само онези, които си почиват в съвършената Божия воля могат да вярват, че „всичко работи за добро” в най-лошите обстоятелства. Така че, скъпи светия, повдигни глава и свидетелствай на себе си, на небето и на обстоятелствата си: „Аз живея в съвършената Божия воля, каквото и да става.” Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Living in the Perfect Will of God / Да живееш в съвършената Божия воля](#)